

MRF 2021.336

Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse af 30. november 2021, j.nr. 21/08444

Tilladelse efter vandløbslovens § 47 til krydsning af vandløb med et højspændingskabel udført som styret underboring ophævet og hjemvist efter genoptagelse, da der ikke i tilladelsen kan stilles vilkår om udgiftsfordelingen ved en eventuel fremtidig omplacering af ledningen ved regulering eller restaurering.

Lejre Kommune meddelte i april 2020 i medfør af vandløbslovens § 47 og reguleringsbekendtgørelsens § 9, stk. 2, tilladelse til krydsning af Elverdamså og Bygrøften med et højspændingskabel udført som styret underboring. Vandløbene er beliggende i et område præget af landbrugsdrift og er begge beskyttet efter naturbeskyttelseslovens § 3. Bygrøften løber ud i Taderød Bæk, som løber ud i Elverdamså, hvis vandløbstrækning udgør grænsen mellem Lejre Kommune og Holbæk Kommune. Det fremgik af afgørelsen, at ledningsejeren havde ansøgt om tilladelsen i forbindelse med etablering af et kørestrømsanlæg mellem Roskilde og Holbæk til forberedelse af den elektriske togdrift. Tilladelsen var bl.a. givet på vilkår om, at der ved en eventuel fremtidig regulering, restaurering eller anden omlægning af åen skulle ske eventuel fornøden omplacering af ledningen for ledningsejerens regning. Afgørelsen blev påklaget af ledningsejeren, der bl.a. anførte, at der ikke skulle gives tilladelse efter vandløbslovens § 47, da ledningen ikke var i berøring med vandløb, at vilkåret om en eventuel omplacering af ledningen på ejerens regning var usagligt og uden hjemmel, og at kommunen ikke kunne regulere gæsteprincippet, idet kommunen ikke var lodsejer og dermed ikke part i spørgsmålet om ledningens rettigheder. Miljø- og Fødevarerklagenævnet stadfæstede i juni 2021 afgørelsen og bemærkede i den forbindelse, at nævnet forstod klagepunktet på den måde, at ledningsejeren ønskede en økonomisk stillingtagen til fordelingen af udgifter ved en omplacering af ledningen, hvilket lå uden for nævnets kompetence at behandle (j.nr. 20/06269). Ledningsejeren anmodede nævnet om at genoptage behandlingen af klagesagen med den begrundelse, at nævnet havde begået sagsbehandlingsfejl ved ikke at tage stilling til vilkåret, idet nævnet havde misforstået klagepunktet herom. Nævnet fandt, at der med anmodningen var påvist, at der var begået fejl ved sagens

behandling, der kunne begrunde genoptagelse. Miljø- og Fødevarerklagenævnet (formanden) fandt, at projektet var omfattet af vandløbslovens § 47 samt reguleringsbekendtgørelsens § 9, stk. 1, og således forudsatte en reguleringsstilladelse af vandløbsmyndigheden. Nævnet støttede vurderingen på ordlyden af reguleringsbekendtgørelsens § 9, stk. 1, hvorefter en bro, en overkørsel eller lignende ikke må anlægges eller ændres uden vandløbsmyndighedens godkendelse. Nævnet forstod "lignende" således, at også nedlægning af kabler under vandløb er omfattet, da dette i lighed med andre anlæg tjener til passage af vandløb. Nævnet fandt herefter ikke grundlag for at anfægte, at kommunen i et tilstrækkeligt omfang havde inddraget hensynet til de afvandings- og miljømæssige interesser i vurderingen af projektet i overensstemmelse med reguleringsbekendtgørelsens § 18. Nævnet fandt imidlertid, at vilkåret om omplacering af ledningen ikke var hjemlet i vandløbsloven, da vilkåret relaterede sig til udgiftsfordelingen ved en eventuel fremtidig omplacering af ledningen ved regulering eller restaurering. Nævnet lagde endvidere vægt på, at det følger af vandløbslovens § 24, stk. 3, at ved reguleringsprojekter kan vandløbsmyndigheden alene søge en fordeling af udgifterne forligt, hvorfor vandløbsmyndigheden ikke ensidigt ved afgørelse kan fastlægge fordelingen af udgifterne eller dele heraf ved et reguleringsprojekt. Ved restaureringsprojekter er det i lovens § 37, stk. 2, fastlagt, at vandløbsmyndigheden afholder udgifterne ved restaurering. Vandløbsmyndigheden kan derfor ikke pålægge andre at bidrage til sådanne udgifter. Vilkåret stred dermed mod vandløbslovens ordningen om fordeling af udgifter ved regulerings- og restaureringsprojektet, der ikke gyldigt kunne fraviges i en tilladelse efter vandløbslovens § 47. Miljø- og Fødevarerklagenævnet ophævede herefter afgørelsen og hjemviste sagen til fornyet behandling.

Kommentar: Afgørelsen viser på sin egen måde, at der ikke i vandløbsloven § 47 er hjemmel til i tilladelser at stille vilkår, der substituerer gæsteprincippet i forhold til vandløbsmyndighedens

MAD 2021.336

fremtidige afgørelser og dispositioner over vandløbet, da dette er i modstrid med vandløbsloven. Heraf følger, at hvis myndigheden meddeler tilladelse til placering af en ledning under et offentligt vandløb, vil det ulovregulerede gæsteprincip ikke være gældende for den ledningsstrækning, der er beliggende under vandløbet i forholdet mellem ledningsejeren og kommunen, uden at der herved er taget stilling til forholdet mellem ledningsejer og arealejer.

Ophævelse og hjemvisning af afgørelse i genoptaget sag om tilladelse til etablering af højspændingskabel under vandløb i Lejre Kommune

21/08444

Miljø- og Fødevarerklagenævnet traf den 14. juni 2021 afgørelse om at stadfæste Lejre Kommunes afgørelse af 3. april 2020 om tilladelse til etablering af højspændingskabel under Elverdamså ca. i st. 5.040 og under Bygrøften ca. midt mellem st. 2.660 og st. 2.818.[1]

Afgørelsens adressat har anmodet Miljø- og Fødevarerklagenævnet om at genoptage behandlingen af klagesagen vedrørende Lejre Kommunes afgørelse af 3. april 2020.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet har besluttet at genoptage behandlingen af klagesagen.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet har herefter truffet afgørelse efter vandløbslovens § 47, jf. § 80, stk. 1.[2]

Miljø- og Fødevarerklagenævnet ophæver Lejre Kommunes afgørelse af 3. april 2020 om tilladelse til etablering af højspændingskabel under Elverdamså ca. i st. 5.040 og under Bygrøften ca. midt mellem st. 2.660 og st. 2.818, og hjemviser sagen til fornyet behandling.

Afgørelsen erstatter Miljø- og Fødevarerklagenævnets tidligere afgørelse af 14. juni 2021.

Det for genoptagelsesansøgningen indbetalte klagegebyr samt klagegebyret indbetalt på den genoptagede sag tilbagebetales.

Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevarerklagenævnet[3] og gebyrbekendtgørelsens § 2.[4] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen kan anlægges ved domstolen.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

1. Beslutning om genoptagelse

Miljø- og Fødevarerklagenævnet stadfæstede den 14. juni 2021 Lejre Kommunes afgørelse af 3. april 2020 om tilladelse til etablering af højspændingskabel under Elverdamså ca. i st. 5.040 og under Bygrøften ca. midt mellem st. 2.660 og st. 2.818. Nævnet fandt, at det konkrete projekt om krydsning af Elverdamså og Bygrøften med højspændingskabel udført som styrbar underboring var omfattet af vandløbslovens § 47 samt reguleringsbekendtgørelsens[5] § 9, stk. 1, og således forudsatte en reguleringstilladelse af vandløbsmyndigheden. Nævnet fandt

herefter, at der ikke var grundlag for at anfægte, at Lejre Kommune i et tilstrækkeligt omfang havde inddraget hensynet til afvandings- og miljømæssige interesser i vurderingen af projektet i overensstemmelse med reguleringsbekendtgørelsens § 18.

I øvrigt bemærkede Miljø- og Fødevarerklagenævnet, at nævnet forstod klagepunktet vedrørende vilkår 13 således, at klager ønskede en økonomisk stillingtagen til fordelingen af udgifter ved en omplacering af ledningen, hvilket lå uden for nævnets kompetence at behandle.

Afgørelsens adressat har den 16. juli 2021 anmodet Miljø- og Fødevarerklagenævnet om at genoptage behandlingen af klagesagen vedrørende Lejre Kommunes afgørelse af 3. april 2020.

Som begrundelse for anmodningen har afgørelsens adressat anført, at der er begået sagsbehandlingsfejl. Afgørelsens adressat har navnlig anført, at Miljø- og Fødevarerklagenævnet ikke har taget stilling til klagepunktet angående vilkår nr. 13 i den påklagede tilladelse, idet nævnet har misforstået klagepunktet.

En myndighed er forpligtet til at genoptage behandlingen af en sag, hvis der i forbindelse med anmodningen om genoptagelse fremkommer nye faktiske oplysninger af så væsentlig betydning, at der er en vis sandsynlighed for, at sagen havde fået et andet udfald, hvis oplysningerne havde foreligget i forbindelse med den tidligere behandling af sagen. En myndighed kan også have pligt til at genoptage behandlingen af en sag, hvis der ved den tidligere sagsbehandling er begået væsentlige fejl. Desuden kan væsentlige nye retlige forhold betyde, at der er en forpligtelse til at genoptage behandlingen af en sag. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis domstolene i en tilsvarende sag har underkendt myndighedens fortolkning eller praksis, eller der er sket en væsentlig ændring med tilbagevirkende kraft i det retsgrundlag, der forelå på tidspunktet for den tidligere afgørelse.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet finder, at der med anmodningen om genoptagelse er påvist, at der er begået fejl ved sagens behandling, der kan begrunde, at behandlingen af klagesagen vedrørende Lejre Kommunes afgørelse af 3. april 2020 genoptages. Nævnet har navnlig lagt vægt på at nævnet har misforstået klagepunktet angående vilkår nr. 13 i den påklagede afgørelse.

2. Klagen til Miljø- og Fødevarerklagenævnet

Lejre Kommunes afgørelse af 3. april 2020 er den 4. maj 2020 påklaget til Miljø- og Fødevarerklagenævnet af afgørelsens adressat.

Klager har navnlig anført, at

- vandløbslovens § 47 ikke giver Lejre Kommune hjemmel til at

meddele tilladelsen, og

- vilkår nr. 13 vedrørende en eventuel omplacering af ledningen på klagers regning er usagligt samt uden hjemmel i vandløbsloven.

Klagepunkterne er nærmere uddybet i afsnit 3.3.

3. Sagens oplysninger

3.1 Området

Den for sagen relevante vandløbsstrækning af Elverdamså er beliggende ca. 1,5 km vest for Kirke Hvalsø i et område primært præget af landbrugsdrift. Vandløbet udgør grænsen mellem Lejre Kommune og Holbæk Kommune.

Endvidere er den for sagen relevante vandløbsstrækning af Bygrøften beliggende ca. en km nordvest fra Kirke Hvalsø i et område primært præget af landbrugsdrift med et mindre skovområde mod sydøst. Bygrøften løber ud i Taderød Bæk, som løber ud i Elverdamså.

Begge vandløb er ifølge Arealinformation på Danmarks Miljøportal[6] beskyttet efter naturbeskyttelseslovens[7] § 3. Derudover fremgår det af MiljøGIS for Vandområdeplanerne 2015-2021, at Elverdamså er målsat til god økologisk og kemisk status.[8]

3.2 Den påklagede afgørelse

Lejre Kommune har den 3. april 2020 i medfør af vandløbslovens § 47 og reguleringsbekendtgørelsens § 9, stk. 2, meddelt tilladelse til krydsning af Elverdamså og Bygrøften med højspændingskabel udført som styret underboring.

Det fremgår af afgørelsen, at klager har ansøgt om tilladelsen i forbindelse med etablering af et kørestrømsanlæg mellem Roskilde og Holbæk, som skal forberede den elektriske togdrift.

Tilladelsen er bl.a. givet med vilkår om, at overkanten af ledningen placeres mindst 100 cm under vandløbenes faktiske bund, at den styrede underboring skal påbegyndes og afsluttes mindst 10 m fra kronekant, og at ledningsejeren er ansvarlig for flytning af ledningen, hvis den bliver blotlagt af vandløbenes naturlige erosion.

Af tilladelsen vilkår nr. 13 fremgår at:

"I forbindelse med en eventuel fremtidig regulering, restaurering eller anden omlægning af åen, sker eventuel fornøden omplacering af ledning for ledningsejerens regning."

Krydsningen af Bygrøften vil ske ca. midt mellem st. 2.660 og st. 2.818 og krydsningen af Elverdamså ca. i st. 5.040.

Det er i tilladelsen fremhævet, at idet krydsningen af Elverdamså sker i kommunegrænsen mellem Lejre Kommune og Holbæk Kommune, skal der også indhentes tilladelse til krydsningen af Elverdamså fra Holbæk Kommune.

Endvidere fremgår det, at krydsningen af vandløbene med styret underboring ikke vil påvirke de miljømæssige eller afvandingsmæssige forhold, men at der af hensyn til beskyttelse af vandløbene stilles der vilkår om afstand mellem ledning og vandløb.

Derudover fremgår det af afgørelsen, at Lejre Kommune har vurderet, at det er i overensstemmelse med reguleringsbekendtgørelsens § 9, stk. 2, at anse en ledning, som løber under et vandløb, for også at være omfattet af vandløbsloven, eftersom grænsen for vandløb ikke synes at være nærmere defineret.

I forhold til det i tilladelsen fastsatte vilkår nr. 13 har Lejre Kommune anført, at vilkåret er nødvendigt, idet kommunen skal kunne udføre fremtidige vandløbsprojekter til gavn for vandmiljøet, hvis det skulle blive aktuelt. Videre har kommunen anført, at kommunen kan blive forpligtet til udførelse af sådanne projekter for at opfylde de fastsatte miljømål. Efter kommunens opfattelse kan der ikke som alternativ til vilkåret angives en sikker dybde for underboringen, som foreslået af klager.

3.3 Klagens indhold

Klager har anført, at ledningens placering medfører, at der ikke skal gives tilladelse i henhold til vandløbslovens § 47. Klager har i den forbindelse henvist til lovens bemærkninger, hvoraf det ifølge klager fremgår, at bestemmelsen alene vedrører anlæg, som tjener til passage over vandløb. I den konkrete sag er der ifølge klager tale om en ledning, der ikke har eller får berøring med vandløbene.

Videre har klager påpeget, at der i medfør af lovens forarbejder skal tages hensyn til afstrømningsforhold og vandløbskvalitet samt sikring af, at den fremtidige vedligeholdelse ikke vil blive forhindret. I den forbindelse har klager anført, at Lejre Kommune ikke i afgørelsen har foretaget det skøn, som forarbejderne foreskriver.

I forhold til vilkår nr. 13 har klager anført, at vilkåret er usagligt, eftersom der ikke er hjemmel i vandløbsloven til at fastsætte et sådan vilkår.

Videre har klager anført, at Lejre Kommune ikke i afgørelsen kan regulere gæsteprincippet, idet kommunen ikke er lodsejer og dermed ikke part i spørgsmålet om ledningens rettigheder. Spørgsmålet om ledningens rettigheder er ifølge klager afgjort ved ekspropriationskommissionens kendelse, hvorefter der er tinglyst en servitut, som angiver, at ledningen ligger "bedre end gæst".

Endelig har klager anført, at spørgsmålet om økonomiske forhold i forbindelse med en eventuel genslyngning af åen skal afgøres mellem kommunen og lodsejer.

3.4 Lejre Kommunes bemærkninger til klagen

Under Miljø- og Fødevarerklagenævnets tidligere behandling af sagen har Lejre Kommune den 3. juni 2020 til klagen bemærket, at tilladelsens vilkår skal medvirke til at sikre, at kommunen som vandløbsmyndighed ikke uforvarende kommer til at skade den krydsende ledning i forbindelse med vedligeholdelsesarbejde i vandløbene. Af den grund bør de krydsende ledninger ifølge kommunen have en sikkerhedsafstand til den faktiske og regulativmæssige bund af vandløbene.

Videre har Lejre Kommune anført, at vandløbenes skikkelse og bund er dynamisk og ændres over tid ved erosion, aflejringer og bortskylning af bundsubstrat. Det er derfor ifølge kommunen nødvendigt at sikre, at krydsende ledninger lægges i en dybde, som sikrer, at

ledningen ikke blotlægges.

Endvidere er det ifølge Lejre Kommune almindelig praksis, at træffe afgørelse efter reguleringsbekendtgørelsens § 9, stk. 2, ved ansøgning om krydsning af vandløb ved styret underboring. I forbindelse hermed har kommunen påpeget, at uden denne adgang er det ikke muligt at fastsætte de for vandløbene nødvendige vilkår.

I forhold til vilkår 13 har Lejre Kommune anført, at vilkåret er sagligt, idet kommunen med vilkåret sikres en mulighed for at kunne udføre nødvendige vandløbsprojekter på de pågældende strækninger. Herom har kommunen oplyst, at de statslige vandområdeplaner kan forpligte kommunen til at gennemføre vandløbsprojekter, der forbedrer tilstanden i vandløbene, eller til at etablere vandområdeprojekter, der reducerer kvælstof, fosfor eller CO₂. Uforholdsmæssige store udgifter til flytning af ledningen kan ifølge kommune medføre, at de nævnte projekter ikke kan gennemføres. Kommunen har i forbindelse hermed bemærket, at det ikke er afgørende om kommunen er lodsejer eller ej, idet kommunen er forpligtet som vandløbsmyndighed.

4. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

4.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

Ifølge vandløbslovens § 47 må broer, overkørsler og lignende ikke anlægges eller ændres uden vandløbsmyndighedens godkendelse.

Ifølge forarbejderne^[9] til vandløbslovens § 47 bør myndigheden ved en eventuel tilladelse tage hensyn til afstrømningsforholdene og vandløbskvaliteten, samt sikre at anlæggene ikke etableres på en måde, der vil være til hinder for vandløbets fremtidige vedligeholdelse. Derudover fremgår det, at bestemmelsen alene vedrører anlæg, der skal tjene til passage af vandløb.

Af reguleringsbekendtgørelsens § 9, stk. 1, følger det ligeledes, at broer, overkørsler og lignende ikke anlægges eller ændres uden vandløbsmyndighedens godkendelse, hvorefter det i bestemmelsens stk. 2, anføres, at der ikke må nedlægges rørledninger, kabler m.v. i vandløbet uden vandløbsmyndighedens godkendelse.

Videre fremgår det af reguleringsbekendtgørelsens § 18, at vandløbsmyndigheden ved sin afgørelse skal tage hensyn til samtlige afvandingsinteresser ved vandløbet samt sikre, at projektet er foreneligt med hensynet til den miljømæssige målsætning, der er fastlagt for vandløbet.

Endvidere fremgår det af reguleringsbekendtgørelsens § 19, stk. 3, at godkendelsen af et projekt skal indeholde 1) en beskrivelse af det pågældende projekt, 2) bestemmelser om arbejdets udførelse, herunder om ansvaret for tilsynet, 3) eventuelle særlige vilkår for godkendelsen, herunder eventuelle tidsbegrænsninger, og 4) fristen for arbejdets udførelse og bestemmelser om indberetning til vandløbsmyndigheden herom.

Af vandløbslovens § 24, stk. 1, fremgår det, at udgifterne i forbindelse med bl.a. regulering af vandløb, afholdes af de grundejere, der skønnes at have nytte af foranstaltningerne. Udgifterne fordeles mellem grundejerne efter den nytte, foranstaltningerne har for den enkelte ejendom. Videre fremgår det af stk. 2, at for offentlige vandløb kan vandløbsmyndigheden helt eller delvis afholde de udgifter, der er nævnt i stk. 1. Herudover

fremgår det af stk. 3, at spørgsmål om fordeling af udgifterne kan indbringes for vandløbsmyndigheden. I mangel af forlig kan spørgsmålet forlanges indbragt for taksationsmyndighederne efter § 105 og § 106 i lov om offentlige veje.[10]

Det fremgår endvidere af vandløbslovens § 37, stk. 2, at vandløbsmyndigheden afholder udgifterne i forbindelse med restaurering. Miljøministeren kan inden for rammerne af de bevillinger, der afsættes på de årlige finanslove, yde tilskud til gennemførelse af restaureringsprojekter. Der er fastsat nærmere regler om tilskud til restaureringsprojekter i reguleringsbekendtgørelsens § 27.

Herudover fremgår det af vandløbslovens § 74, at vandløbsmyndigheden i forbindelse med afgørelse efter vandløbsloven skal søge at tilvejebringe forlig om økonomiske spørgsmål, herunder bidragsfordeling.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at det konkrete projekt om krydsning af Elverdamså og Bygrøften med højspændingskabel udført som styrbar underboring er omfattet af vandløbslovens § 47 samt reguleringsbekendtgørelsens § 9, stk. 1, og således forudsætter en reguleringstilladelse af vandløbsmyndigheden. Nævnet har støttet vurderingen på ordlyden, hvorefter en bro, en overkørsel eller *lignende* ikke må anlægges eller ændres uden vandløbsmyndighedens godkendelse. Nævnet forstår "lignende" således, at også nedlægning af kabler under vandløb er omfattet, idet dette i lighed med andre anlæg tjener til passage af vandløb.

En gennemgang af forarbejder, tidligere vandløbslove og bemærkninger hertil har ikke givet anledning til anden opfattelse.

Herefter finder Miljø- og Fødevareklagenævnet, at der ikke er grundlag for at anfægte, at Lejre Kommune i et tilstrækkeligt omfang har inddraget hensynet til de afvandings- og miljømæssige interesser i vurderingen af projektet i overensstemmelse med reguleringsbekendtgørelsens § 18.

I forhold til afgørelsens vilkår nr. 13 finder Miljø- og Fødevareklagenævnet, at vilkåret er uhjemlet, idet vandløbsloven ikke hjemler et sådant vilkår. Nævnet har ved vurderingen lagt vægt på, at vilkåret relaterer sig til udgiftsfordelingen ved en eventuel fremtidig omplacering af ledningen ved regulering eller restaurering. Videre har nævnet lagt vægt på, at det følger af vandløbslovens § 24, stk. 3, at ved reguleringsprojekter kan vandløbsmyndigheden alene søge en fordeling af udgifterne forligt, hvorfor vandløbsmyndigheden ikke ensidigt ved afgørelse kan fastlægge fordelingen af udgifterne eller dele heraf ved et reguleringsprojekt. Ved restaureringsprojekter er det i lovens § 37, stk. 2, fastlagt, at vandløbsmyndigheden afholder udgifterne ved restaurering, hvorfor vandløbsmyndigheden ikke kan pålægge andre at bidrage til udgifterne ved et restaureringsprojekt. Vilkår nr. 13 strider dermed med den ordning om fordeling af udgifter ved regulerings- og restaureringsprojektet, som er angivet i vandløbsloven, og denne ordning kan ikke gyldigt fraviges i en tilladelse efter vandløbslovens § 47.

4.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver Lejre Kommunes afgørelse af 3. april 2020 om tilladelse til etablering af højspændingskabel under Elverdamså ca. i st. 5.040 og under Bygrøften ca. midt mellem st. 2.660 og st. 2.818, og hjemviser sagen til fornyet behandling.

Det for genoptagelsesansøgningen indbetalte klagegebyr samt klagegebyret indbetalt på den genoptagede sag tilbagebetales.

[1] Sagsnr. 20/06269.

[2] Lovbekendtgørelse nr. 1217 af 25. november 2019 om vandløb med senere ændringer.

[3] Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

[4] Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevarerklagenævnet mv.

[5] Bekendtgørelse nr. 834 af 27. juni 2016 om vandløbsregulering og -restaurering m.v.

[6] <https://arealinformation.miljoeportal.dk/> (<https://arealinformation.miljoeportal.dk/>).

[7] Lovbekendtgørelse nr. 1986 af 27. oktober 2021 om naturbeskyttelse.

[8] <https://miljoegis.mim.dk/spatialmap?profile=vandrammedirektiv2-bek-2019>
(<https://miljoegis.mim.dk/spatialmap?profile=vandrammedirektiv2-bek-2019>).

[9] Forslag L 58 til lov om vandløb, som fremsat den 21. januar 1982, i bemærkninger til § 47.

[10] Lov nr. 1520 af 27. december 2014 om offentlige veje m.v. med senere ændringer.

Sag:

21/08444

Dato:

30. november 2021.

Emner:

Vandløbsloven (/s...

Miljø- og Fødevarerklagenævnet (<https://naevneneshus.dk/start-din-klage/miljoe-og-foedevareklagenaevnet/>) •
Nævnenes Hus • Toldboden 2 • 8800 Viborg • Tlf. nr.: 72 40 56 00 • CVR: 37795526 • mfkn@naevneneshus.dk
(<mailto:mfkn@naevneneshus.dk>)
Tilgængelighedserklæring (<https://www.was.digst.dk/mfkn-naevneneshus-dk>)